

Arrest

nr. 193 647 van 13 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 juni 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. DE RUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 november 2016 dient verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een Belg, in casu in de hoedanigheid van echtgenoot.

1.2. Op 27 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekende partij kennis neemt op 22 mei 2017. De motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 7.11.2016 werd ingediend door:

Naam: C. (...)

Voorna(a)m(en): A. (...)

Nationaliteit: Senegal

Geboortedatum: (...)1986

Geboorteplaats: Y. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Volgende documenten worden voorgelegd:

- Loonfiches Daoust Interim periode 05.11.2012 tot 11.01.2013 en 18.04.2016 tot 10.06.2016; Daoust Individuele rekening 2016*
- Weekoverzicht Start People NV periode 17.02.2013 tot 13.03.2013*
- Loonfiches W. C. (...) SPRL periode maart – september 2013*
- Overeenkomst voor een individuele beroepsopleiding via VDAB dd. 29.11.2013 met bijhorende loonstroken IBO-periode 3.12.2013 tot 31.05.2014*
- Werkloosheidsattest ABVV dd. 17.02.2014 en 20.10.2014 voor de periode december 2013 tot mei 2014*
- Loonfiches B. D. (...) juni – november 2014*
- Loonfiches D. (...) SA december 2014 – april 2016*
- Rekeninguittreksels dd. 21.12.2015 (eindejaarspremie) en dd. 21.06.2016 (vakantiegeld)*
- Attest vakantiegeld en vakantieduur 2014 dd. 11.02.2015 Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie*
- Nieuw contract van bepaalde duur Sodexo Belgium NV dd. 28.07.2016 voor de periode 8.08.2016 tot 8.02.2017 met bijlage aan het arbeidscontract en loonfiches augustus – september 2016*

Echter, uit de meest recente voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon tewerkgesteld werd via een contract van bepaalde duur (Sodexo Belgium NV) voor de periode 08.08.2016 tot 8.02.2017.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat deze tewerkstelling effectief op 08.02.2017 werd beëindigd. Betrokkene heeft echter geen gegevens voorgelegd aangaande de periode die gevolgd is na het beëindigen van de werkzaamheden bij voornoemde werkgever.

Bijgevolg heeft onze dienst op het ogenblik van de beslissing geen zicht op de exacte aard en het bedrag van het huidige netto-inkomen van de Belgische referentiepersoon en kan er bij gebrek aan informatie niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Het kwam aan betrokkene toe zijn aanvraag te actualiseren indien zich nieuwe feiten/elementen/gewijzigde arbeidsomstandigheden hebben voorgedaan die van invloed konden zijn op

de beslissing omtrent zijn aanvraag. Betrokkene en zijn Belgische echtgenote wisten immers en behoorden te weten dat uit de door hen voorgelegde bewijsstukken met betrekking tot de tewerkstelling van de referentiepersoon bij Sodexo Belgium NV dat het een tewerkstelling van beperkte duur betrof die op 08.02.2017 een einde nam. Het kwam hen dan ook toe om ervoor te zorgen dat de aanvraag volledig was derwijze dat onze Dienst op het moment van de beslissing met kennis van zaken kon oordelen of al dan niet heden is voldaan aan de door artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen.

Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: uit het administratief dossier blijkt niet dat er onoverkomelijke hinderpalen werden aangevoerd die verhinderen dat het gezins- en familieleven in zijn land van herkomst of elders normaal en effectief wordt voortgezet.

De beslissing heeft niet tot gevolg dat het betrokkene onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een gezinsleven met zijn echtgenote in België te ontwikkelen. In de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is immers louter aangegeven dat betrokkene in gebreke bleef om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken met de vereiste overtuigingsstukken te onderbouwen. De beslissing leidt dus niet noodzakelijk tot een definitieve verwijdering. Ze heeft enkel tot gevolg dat betrokkene tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan in de Vreemdelingenwet bepaalde vereisten. Ze sluit niet uit dat betrokkene een visum aanvraagt met het oog op gezinshereniging in België of een nieuwe aanvraag indient in België zodra voldaan is aan de vereisten van de Vreemdelingenwet. Tot slot kunnen moderne communicatiemiddelen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn echtgenote en met haar het gezinsleven verder te onderhouden derwijze dat de familiale banden behouden blijven. Evenmin blijken noemenswaardige hinderpalen voor de echtgenote in België om betrokkene desgewenst te volgen naar zijn herkomstland."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in een enig middel, dat enkel is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt weergegeven in het verzoekschrift:

"De Raad is, met betrekking tot de materiële motiveringsplicht in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van zijn aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001; arrest RW nr. 2563 van 12 oktober 2007).

Aangezien de bestreden beslissing vermeldt dat er niet is voldaan aan de vereiste van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Aangezien dit als volgt wordt gemotiveerd: "(...)"

Aangezien artikel 40, §2 ter Vw. het volgende vermeldt: "Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. "

Aangezien artikel 52 §2, 2 K.B. betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het volgende vermeldt: Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

Uit de voorgelegde stukken, aanwezig in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de referentiepersoon tijdens de voorbije jaren, 2012 tem 2016, ogenblik van de aanvraag, steeds actief is geweest op de arbeidsmarkt, in verschillende jobs, van onbepaalde of bepaalde duur.

Hoe dan ook is het duidelijk dat haar bestaansmiddelen steeds regelmatig zijn geweest, overigens over de voorbije jaren reeds.

Op basis van het ontbreken van bijkomende informatie 5 maanden na de aanvraag oordelen dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, is kennelijk onredelijk, en getuigt van het onjuist beoordelen van de feitelijke gegevens.

Bovendien voegt de verwerende partij daardoor ook een element toe aan de wet en schendt hij hiermee artikel 40 ter Vw. en artikel 52 KB.

Immers, de verzoeker diende uiterlijk drie maanden na zijn aanvraag alle relevante documenten voor te leggen. Zijn aanvraag gebeurde op 07.11.16, en alle documenten werden zelfs onmiddellijk verschaft. Er was dus geen wettelijke verplichting om na 07.02.107 nog bijkomende stukken bij te brengen.

Het kan de verzoeker bezwaarlijk verweten worden dat hij de aanvraag niet geactualiseerd heeft: op het ogenblik van de aanvraag heeft hij alle relevante documenten, en zelfs meer dan wettelijk voorzien is, aangebracht, waaruit blijkt dat er steeds sprake is geweest van voldoende, toereikende — wat overigens niet wordt betwist door verwerende partij — maar tevens regelmatige bestaansmiddelen. Hij heeft bovendien alle bij wet en K.B. voorziene verplichtingen vervuld.

Achteraf poneren dat de verzoeker zijn situatie maar had moeten actualiseren — 5 maanden na de aanvraag, zonder dit vooraf te melden aan de verzoeker, is kennelijk onredelijk en in strijd met artikel 42 Vw. en artikel 52 KR.

Indien de eiseres bijkomende informatie wenste, dan had zij dit steeds kunnen opvragen bij de verzoeker, wat zij niet deed.

De materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, artikel 40 ter Vw en artikel 52 Vreemdelingen K.B. zijn geschonden.

II.b.4. Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of vordering

Gelet op de uitvoering van het bevel tot het verlaten van het grondgebied, dat volgt op de bestreden akte, met als gevolg dat verzoeker naar zijn land van herkomst zou worden teruggestuurd.

Dat dit zou betekenen dat verzoeker het Belgisch grondgebied zou moeten verlaten, en daardoor zou gescheiden worden van zijn Belgische echtgenote maar tevens van zijn pasgeboren kind, en dus zou verstoken blijven van het eerste contact met zijn kind."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de

uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad evenmin toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing is gestoeld en waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd.

Artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

(...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

(...)”

Hieruit volgt dat de Belgische referentiepersoon in functie van wie gezinshereniging wordt aangevraagd, aan een bestaansmiddelenvereiste moet voldoen. De bestaansmiddelen moeten stabiel, regelmatig en toereikend zijn. De gemachtigde beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid bij het beoordelen van de bestaansmiddelenvereiste, met dien verstand dat voor de toereikendheid van de bestaansmiddelen een referentiebedrag wordt gehanteerd dat neerkomt op 120% van het leefloon.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij als bewijs van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon in functie van wie de aanvraag gezinshereniging werd gedaan, de volgende documenten heeft voorgelegd:

- een “loonafrekening” op naam van de referentiepersoon, opgesteld door Sodexo Belgium N. V. voor de periode 1 september 2016-30 september 2016
- een stortingsbewijs d.d. 31 december 2015 van een eindejaarspremie aan de referentiepersoon;
- een “attest vakantiegeld en vakantieduur 2014” d.d. 11 februari 2015 gericht aan de referentiepersoon
- een stortingsbewijs d.d. 27 juni 2016 van het “vakantiegeld 2016” aan de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 februari 2015 tot 28 februari 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “28/02/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 maart 2015 tot 31 maart 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/03/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 april 2015 tot 31 april 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 mei 2015 tot 31 mei 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/05/2015” op naam van de referentiepersoon;

- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 juni 2015 tot 30 juni 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “30/06/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 juli 2015 tot 31 juli 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/07/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 augustus 2015 tot 31 augustus 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/08/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 september 2015 tot 30 september 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 oktober 2015 tot 31 oktober 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/10/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 november 2015 tot 30 november 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “30/11/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 december 2015 tot 31 december 2015 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/12/2015” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 januari 2016 tot 31 januari 2016 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/01/2016” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 februari 2016 tot 29 februari 2016 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “29/02/2016” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 maart 2016 tot 31 maart 2016 op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van “31/03/2016” op naam van de referentiepersoon;
- een “loonafrekening” opgesteld door D.(...) S .A., voor de periode van 1 april 2016 tot 30 april 2016 op naam van de referentiepersoon;
- een door Daoust Interim opgesteld document getiteld “*individuele rekening 2016*”, op naam van de referentiepersoon;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 18 april 2016 tot 22 april 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 25 april 2016 tot 29 april 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 2 mei 2016 tot 6 mei 2016;;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 9 mei 2016 tot 13 mei 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 16 mei 2016 tot 20 mei 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 23 mei 2016 tot 27 mei 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 30 mei 2016 tot 3 juni 2016;
- een “loonbrief” opgesteld door Daoust Interim op naam van de referentiepersoon voor de periode 6 juni 2016 tot 10 juni 2016;
- een “nieuw contract van Bepaalde Duur” d.d. 26 september 2016, afgesloten tussen “Sodexo Belgium NV” en de referentiepersoon waaruit blijkt dat de referentiepersoon deeltijds (gemiddeld 20u/week) tewerkgesteld wordt voor de periode van 8 augustus 2016 tot 8 februari 2016 + een “*bijlage aan het*

arbeidscontract tijdelijke wijziging van het arbeidsuurrooster" d.d. 26 september 2016 waaruit blijkt dat de referentiepersoon 30 uur per week wordt tewerkgesteld;
- een *"loonafrekening"* op naam van de referentiepersoon voor de periode 8 augustus 2016 tot 31 augustus 2016.

Deze documenten werden door de gemachtigde als volgt beoordeeld:

"Echter, uit de meest recente voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon tewerkgesteld werd via een contract van bepaalde duur (Sodexo Belgium NV) voor de periode 08.08.2016 tot 8.02.2017.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat deze tewerkstelling effectief op 08.02.2017 werd beëindigd. Betrokkene heeft echter geen gegevens voorgelegd aangaande de periode die gevolgd is na het beëindigen van de werkzaamheden bij voornoemde werkgever.

Bijgevolg heeft onze dienst op het ogenblik van de beslissing geen zicht op de exacte aard en het bedrag van het huidige netto-inkomen van de Belgische referentiepersoon en kan er bij gebrek aan informatie niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Het kwam aan betrokkene toe zijn aanvraag te actualiseren indien zich nieuwe feiten/elementen/gewijzigde arbeidsomstandigheden hebben voorgedaan die van invloed konden zijn op de beslissing omtrent zijn aanvraag. Betrokkene en zijn Belgische echtgenote wisten immers en behoorden te weten dat uit de door hen voorgelegde bewijsstukken met betrekking tot de tewerkstelling van de referentiepersoon bij Sodexo Belgium NV dat het een tewerkstelling van beperkte duur betrof die op 08.02.2017 een einde nam. Het kwam hen dan ook toe om ervoor te zorgen dat de aanvraag volledig was derwijze dat onze Dienst op het moment van de beslissing met kennis van zaken kon oordelen of al dan niet heden is voldaan aan de door artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen."

2.3. De verzoekende partij benadrukt dat uit de voorgelegde documenten blijkt dat de bestaansmiddelen van haar echtgenote de voorbije jaren steeds regelmatig zijn geweest. Zij acht het dan ook kennelijk onredelijk van de gemachtigde om op grond van het ontbreken van bijkomende informatie, vijf maanden na de aanvraag, te oordelen dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon *"ontoereikend"* zijn. Verder in het verzoekschrift benadrukt zij dat zij alle relevante documenten heeft voorgelegd waaruit blijkt dat de inkomsten van de Belgische referentiepersoon toereikend zijn, hetgeen volgens haar niet door de gemachtigde wordt betwist, doch ook regelmatig.

De Raad merkt op dat uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met alle stukken die verzoekende partij nuttig achtte om te laten vaststellen dat de Belgische referentiepersoon over de vereiste bestaansmiddelen beschikt, doch dat hij *"echter"* tot de vaststelling is gekomen dat bij gebrek aan informatie niet kan worden nagegaan of de referentiepersoon heden beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet omdat de voorgelegde documenten niet meer actueel zijn en geen zicht bieden op de exacte aard en het bedrag van diens huidige netto-inkomen. De kritiek van verzoekende partij die vertrekt vanuit de stelling dat door de gemachtigde zou zijn geoordeeld dat de voorgelegde bestaansmiddelen *"ontoereikend"* mist dan ook feitelijke grondslag.

2.4. Verzoekende partij stelt dat zij, conform artikel 52, §2, 2° van het Vreemdelingenbesluit uiterlijk binnen drie maanden na haar aanvraag om gezinshereniging alle relevante documenten diende voor te leggen, hetgeen in casu is gebeurd. Er was dus geen wettelijke verplichting om na deze drie maanden – en dus na 7 februari 2017, wanneer de tewerkstelling van de referentiepersoon werd beëindigd – nog bijkomende stukken bij te brengen. De verzoekende partij acht het kennelijk onredelijk en in strijd met artikel *"42"* van de Vreemdelingenwet en artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit dat de gemachtigde vereist dat zij haar aanvraag, vijf maanden nadat die werd ingediend, nog diende te actualiseren, zonder dat dit haar werd gevraagd. Door dit te vereisen, voegt de gemachtigde een voorwaarde toe aan de wet. Verzoekende partij benadrukt nog dat de gemachtigde, indien gewenst, bijkomende informatie had kunnen opvragen, hetgeen in casu niet is gebeurd.

De verzoekende partij kan niet worden bijgetreden in haar standpunt dat de gemachtigde, door te verwachten dat zij haar aanvraag, vijf maanden na het indienen, nog zou actualiseren, een voorwaarde toevoegt aan de wet en hierdoor artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en artikel 52 van het

Vreemdelingenbesluit schendt en dat het aan de gemachtigde zelf toekwam om deze bijkomende stukken op te vragen.

2.5. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 52, §2, 2° van het Vreemdelingenbesluit enkel bepaalt dat de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat de betrokkene voldoet aan de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij, in casu, artikel 40ter van de Vreemdelingenwet ten laatste drie maanden na de aanvraag moeten worden voorgelegd. Wanneer deze documenten niet binnen ten laatste drie maanden na de aanvraag worden voorgelegd, moet het gemeentebestuur, conform artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit de aanvraag weigeren door middel van een bijlage 20, die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. In die zin betreft de in artikel 52, §2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalde vereiste om binnen uiterlijk drie maanden na het indienen van de aanvraag de wettelijk vereiste stukken voor te leggen, een ontvankelijkheidsvoorwaarde.

Uit voormelde artikelen van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat het gemeentebestuur niet bevoegd is om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de aanvrager voldoet aan de in de wet voorziene voorwaarden om tot een verblijf als familielid van een Belg te worden toegelaten, doch slechts kan beoordelen of de aanvrager de vereiste overtuigingsstukken heeft aangebracht die het bevoegde bestuur, in casu de gemachtigde van de staatssecretaris, op zijn beurt dienen toe te laten inhoudelijk te beoordelen of hij aan deze voorwaarden voldoet.

Het gemeentebestuur kon dus in casu slechts vaststellen dat er stukken werden voorgelegd ter staving van het gegeven dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zonder zich verder uit te spreken over de vraag of aan de hand van deze stukken ook effectief het bewijs werd geleverd van deze stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Het gegeven dat de verzoekende partij uiterlijk binnen drie maanden – in casu werden deze stukken inderdaad reeds op het moment van de aanvraag voorgelegd – na het indienen van haar aanvraag om gezinshereniging *“alle relevante documenten”* heeft verschaft waarmee zij kan aantonen dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, betekent dus enkel dat zij heeft voldaan aan de in artikel 52, §2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalde ontvankelijkheidsvoorwaarde.

Pas nadat de vereiste overtuigingsstukken worden overgemaakt, kan op basis van een inhoudelijke beoordeling van deze stukken worden besloten of de aanvrager voldoet aan de wettelijke vereisten. Het onderzoek ten gronde, met name de beoordeling of in casu is voldaan aan de vereisten zoals bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, behoort, overeenkomstig artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit, uitsluitend tot de bevoegdheid van de gemachtigde. Conform artikel 42, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet beschikt de gemachtigde over een termijn van zes maanden volgend op de datum van aanvraag om een inhoudelijke beslissing, of een beslissing ten gronde, te nemen over de verblijfsaanvraag.

2.6. De Raad herinnert er verder aan dat de verzoekende partij, conform artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat de referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Deze voorwaarde kan enkel op nuttige wijze door de gemachtigde inhoudelijk worden beoordeeld indien deze zicht heeft op de precieze en actuele bestaansmiddelen waarover de Belgische referentiepersoon beschikt.

Waar verzoekende partij benadrukt dat de referentiepersoon tussen 2012 en 2016 steeds actief is geweest op de arbeidsmarkt, merkt de Raad tevens op dat het niet kennelijk onredelijk is dat de gemachtigde op een prospectieve manier, na de datum van het indienen van de verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging, niet enkel rekening houdt met inkomenspositie van de referentiepersoon voorafgaand aan de aanvraag tot gezinshereniging, maar ook beoordeelt of deze referentiepersoon stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen behoudt. Het doel van de bestaansmiddelenvereiste bestaat er immers in de gemachtigde in staat te stellen zich ervan te verzekeren dat de betrokkene(n) tijdens het verblijf niet ten laste van de sociale bijstand van de betrokken lidstaat dreig(t)(en) te komen. Een prospectieve beoordeling van de bestaansmiddelenvereiste laat toe om dat mogelijke risico te beoordelen. Bij het onderzoek of is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste, kan dus rekening worden gehouden met een beoordeling van het behoud van deze bestaansmiddelen na de datum van indienen van de verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging.

2.7. De verzoekende partij kan voorts niet worden bijgetreden in haar standpunt dat het aan de gemachtigde toekwam om bijkomende inlichtingen te vragen, zodat zij de kans kreeg om haar aanvraag verder aan te vullen met de vereiste documenten ter staving van de actuele bestaansmiddelen van haar Belgische echtgenote. De Raad verwijst dienaangaande naar het zorgvuldigheidsbeginsel, dat inhoudt dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning, in casu van een verblijfskaart, alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden om de gevraagde vergunning te krijgen (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt dus ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Het komt verzoekende partij aldus evenzeer toe de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen. In het kader van de op haar rustende wederzijdse zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, komt het de verzoekende partij toe om tijdens de behandeling van haar aanvraag zelf stukken voor te leggen die een duidelijk zicht bieden over de actuele verworven inkomsten waarover de Belgische referentiepersoon beschikt. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand – het betreft immers de tewerkstelling van verzoekers echtgenote – betrekking hebben (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809).

De Raad merkt in dit verband nog op dat in het formulier *“Aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie”* (bijlage 19ter), dat zich in het administratief dossier bevindt, uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de verzoekende partij *“binnen de zes maanden, namelijk op 07/05/2016”* – hiermee wordt onmiskenbaar bedoeld: *“07/05/2017”*, aangezien de aanvraag dateert van 7 november 2016 en er duidelijk in de bijlage wordt vermeld dat een beslissing wordt genomen *“binnen de zes maanden”* – zal worden uitgenodigd om zich bij het gemeentebestuur aan te melden, zodat de beslissing inzake deze aanvraag haar kan worden betekend. Verzoekende partij wist derhalve ten tijde van deze aanvraag op 7 november 2016 dat zij zich pas op 7 mei 2017 diende aan te melden bij het gemeentebestuur om kennis te nemen van de beslissing in verband met deze aanvraag. Bovendien benadrukt zij zelf in haar verzoekschrift dat er een lange periode is tussen het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging en de beslissing genomen door de gemachtigde.

2.8. De verzoekende partij leidt dan ook verkeerdelijk uit voormelde wetsbepalingen af dat zij, eenmaal de in artikel 52, §2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalde periode van drie maanden was verstreken en op voorwaarde dat zij binnen deze periode de gevraagde documenten had voorgelegd, was vrijgesteld van de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet om bewijzen voor te leggen waarmee zij kan aantonen dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. In het licht van het bovenvermelde, blijkt aldus niet dat door de gemachtigde een voorwaarde zou zijn toegevoegd die niet is voorzien in de wet.

De Raad acht het verder niet kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet of artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit dat van de verzoekende partij verwacht wordt dat zij bijkomende documenten voorlegt die de gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing toelaten een zicht te hebben op de precieze en actuele bestaansmiddelen waarover de Belgische referentiepersoon op dat moment beschikt.

De gemachtigde kon dan ook op goede gronden stellen: *“Het kwam aan betrokkene toe zijn aanvraag te actualiseren indien zich nieuwe feiten/elementen/gewijzigde arbeidsomstandigheden hebben voorgedaan die van invloed konden zijn op de beslissing omtrent zijn aanvraag. Betrokkene en zijn Belgische echtgenote wisten immers en behoorden te weten dat uit de door hen voorgelegde bewijsstukken met betrekking tot de tewerkstelling van de referentiepersoon bij Sodexo Belgium NV dat het een tewerkstelling van beperkte duur betrof die op 08.02.2017 een einde nam. Het kwam hen dan ook toe om ervoor te zorgen dat de aanvraag volledig was derwijze dat onze Dienst op het moment van de beslissing met kennis van zaken kon oordelen of al dan niet heden is voldaan aan de door artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.”*

2.9. Gelet op de op haar rustende bewijslast conform artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet in samenlezing met de op haar rustende wederkerige zorgvuldigheidsplicht, kan worden aangenomen dat de verzoekende partij diende te weten dat het voorgelegde bewijs van inkomsten uit

een tewerkstelling die een einde nam op 8 februari 2017 niet meer actueel zou zijn en kon redelijkerwijs van haar worden verwacht dat zij haar aanvraag in die zin diende te actualiseren.

Dit is in casu niet het geval, aangezien verzoekende partij heeft nagelaten stukken bij te brengen die toelaten het actuele netto-inkomen van haar echtgenote vast te stellen. In het verzoekschrift wordt op zich niet betwist dat de tewerkstelling van de echtgenote van de verzoekende partij effectief werd beëindigd op 8 februari 2017 en dat de verzoekende partij geen bijkomende gegevens heeft verschaft aangaande de periode die is gevolgd op het beëindigen van deze tewerkstelling. Deze vaststellingen van de gemachtigde vinden tevens steun in het administratief dossier, meer bepaald in de informatie uit de Dolsis-databank, waarvan zich een uitprint bevindt in het administratief dossier.

Verzoekende partij had verder overigens ruim voldoende tijd tussen de beëindiging van de tewerkstelling op 8 februari 2017 en de bestreden beslissing van 27 april 2017 (bijna drie maanden) om haar aanvraag te actualiseren en stukken voor te leggen om aan te tonen dat zij nog steeds voldeed aan de wettelijke bestaansmiddelenvereiste.

In het verzoekschrift wordt geen reden aangehaald waarom de verzoekende partij in casu niet in staat zou zijn geweest om haar aanvraag te actualiseren naar aanleiding van een fundamentele wijziging in de inkomenssituatie van haar echtgenote. Er wordt niet gesteld dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken m.b.t. de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen voor te leggen. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat in het verzoekschrift overigens niet wordt gepreciseerd dat haar echtgenote na 8 februari 2017 nog een tewerkstelling zou hebben gehad of op een andere manier inkomsten zou hebben verworven. Hiervan wordt ook geen bewijs toegevoegd.

Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van verzoekende partij dat de referentiepersoon in die periode zwanger was en dat het moeilijk was om aan werk te geraken. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van dit element, de zwangerschap van de referentiepersoon, nooit in kennis werd gesteld zodat hij er ook geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Ter terechtzitting wordt niet verduidelijkt waarom de verzoekende partij de zwangerschap van de referentiepersoon niet aan de gemachtigde heeft gemeld. De Raad kan zelf bij zijn wettigheidstoetsing geen rekening houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing daar hij zijn bevoegdheid zou overschrijden (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395) Ten slotte blijkt ter terechtzitting niet dat de referentiepersoon terug aan het werk is.

Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke of foutieve wijze of in strijd met artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet heeft gehandeld door, ondanks eerdere regelmatige tewerkstelling tussen 2012 en 2016, op 27 april 2017 te besluiten dat – bij gebrek aan gegevens van de periode die gevolgd is op het beëindigen van de tewerkstelling van haar Belgische echtgenote op 8 februari 2017 – de voorgelegde documenten die betrekking hebben op de inkomsten van de referentiepersoon geen zicht bieden op de exacte aard en het bedrag van haar netto-inkomen op het moment van de bestreden beslissing en dat bij gebrek aan informatie niet kan worden nagegaan of de Belgische onderdaan heden beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

2.10. De uiteenzetting van verzoekende partij laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt in het licht van artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt de schending aangetoond van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit.

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekende partij ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het enige middel is niet gegrond.

Er worden geen argumenten aangehaald tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, zodat deze beslissing onverminderd overeind blijft.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES